

overveje, om det måske netop var derfor, vi var nødt til at true med svinestopet.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Svinestopet har hele tiden været helt unødvendigt, og det har det, fordi der sådan set er styr på miljøreguleringen i landbruget. Der reguleres på en måde, som er forsvarlig på langt de fleste strækninger, så der er sådan set orden i tingene på nuværende tidspunkt. Men der er en meget lang sagsbehandlingstid; det er en meget kompliceret sagsbehandling, og der er visse områder, der trænger til en opstramning, hvilket ligger i de nye regler.

Kl. 20.55

Så derfor har jeg hele tiden syntes, at svinestopet var en helt unødvendig foranstaltning, og også været nervøs for konsekvenserne af svinestopet. Det er jo klart, at når vi har en branche i rivende udvikling, ville et svinestop jo fuldstændig lukke for den og dermed nedsætte konkurrencekraften. Så det har vi da hele tiden været betænkelige ved og modstandere af.

(Kort bemærkning).

Mette Gjerskov (S):

Er det ikke korrekt, at truslen om svinestopet måske netop kan være en af de ting, som gør, at vi nu faktisk flytter os i det her spørgsmål? Og er det ikke også korrekt, at i de nuværende VVM-redegørelser, som lægges til grund, tager man slet ikke i tilstrækkeligt omfang hensyn til det lokale miljø? Det er i langt højere grad et spørgsmål om en gennemsnitsbetragtning, og det er det, man kigger på.

Det, vi netop vil med de individuelle miljøgodkendelser, er jo, at man helt lokalt tager højde for, om naturen kan tåle flere svin – når nu det er svinestop, vi taler om – eller om den ikke kan tåle det.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Altså, vi har en branche i rivende udvikling, og det vil sige, at man får en større og større aktivitet, og en større og større aktivitet medfører jo naturligt en større og større belastning. I den situation er det klart, at den individuelle miljøgodkendelse jo skal være en sikkerhed for, at det sted, hvor produktionen er placeret, kan tåle den belastning, som produktionen er udtryk for.

Så det er fuldstændig rigtigt, at incitamentet er at få det på plads, og så i det hele taget få mil-

jøreguleringen af landbruget på plads i en situation, hvor vi har et system, som er sandet til på mange måder. Derfor skal der findes mere enkle løsninger, som giver en sikkerhed for producenterne – det er det med de 8 år – men samtidig kommer miljøet til gode. Og den balance lægger vi afgørende vægt på i Det Konservative Folkeparti.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren. Og jeg giver ordet til hr. Johs. Poulsen som næste ordfører.

Johs. Poulsen (RV):

I Det Radikale Venstre er vi faktisk langt hen ad vejen på linje med den konservative ordfører i hans tilgang til, hvad der er problemstillingerne her på området, og derfor også i tilgangen til, hvordan man skal forsøge at skabe løsninger i årene fremover.

Man kan selvfølgelig altid fra den her talerstol få en interessant akademisk diskussion om virkelighedsopfattelser, men det, der er det afgørende, er jo, at vi, når vi er færdige med et nyt grundlag for miljøregulering af landbruget, når frem til noget, som tager hul på en række af de problemer, som jo ikke bliver løst – og det er en fællesopfattelse, så vidt jeg bedømmer det – på en tilstrækkelig effektiv måde i dag.

Det er så en kombination af, at man ikke får løst de miljømæssige problemer, som ligger i forlængelse af visse typer landbrug, og at man i erhvervet lider under, at man har meget lange sagsbehandlingstider, og at man har et meget, meget uoverskueligt og meget, meget kompliceret system, som vi rent faktisk trænger til at få forenklet, og som vi rent faktisk trænger til på mange måder at få gjort mere brugervenligt, hvilket vi derfor i Folketinget har en forpligtelse – i al fald efter radikal opfattelse – til at finde løsninger på.

Efter vores opfattelse er der jo nogle ting, som ikke er tilfredsstillende i dag, når man tager den miljømæssige indgangsvinkel. Der er på en række felter en miljøbelastning fra den danske landbrugsproduktion, som vi ikke mener er rimelig. Der er et næringsstoffab til både grundvand og overfladevand, som i en række tilfælde overskrider det, som burde være en idealtilstand, eller en bedre tilstand i al fald, både i forhold til den naturmæssige udvikling og i forhold til beskyttelse af grundvandet i fremtiden.

Derudover er der et særlig tungt problem, som handler om den luftbårne kvælstof- og am-